

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011502
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121011502.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.03.2022, v trestnej veci proti obžalovanému A. E. pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/73/2021 zo dňa 22.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. E. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 6T/73/2021 zo dňa 22.11.2021 uznal obžalovaného A. E., nar. XX.XX.XXXX N. S., trvale bytom D. XX, K., vinným z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa 07.12.2020 si prevzal výzvu Okresného súdu Prešov zo dňa 01.12.2020 sp. zn. 5T/31/2020-88 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, kpt. Nálepku 1, s termínom do 3 dní od prevzatia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 5T/31/2020-80, právoplatným dňa 11.11.2020, pričom obžalovaný A. E. bez vážneho dôvodu trest odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do dňa 25.06. 2021, kedy bol policajtmí OKP OR PZ Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Prešove.

Za to mu uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil tým, že poukazujúc na to, že dolná hranica trestnej sadzby prečinu, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným, nebola Trestným zákonom určená, bolo, podľa jeho názoru, možné uložiť mu aj trest nespojený s odňatím slobody. Poukazoval na to, že nespáchal predmetný prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia či podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom aj horná hranica trestnej sadzby umožnila mu vyhovieť a to, že bol do spáchania predmetného prečinu už päťkrát odsúdený nemohlo byť samo o sebe prekážkou uloženia trestov nespojených s odňatím slobody. Poukázal pritom na trest odňatia slobody, ktorý už vykonáva a navrhol, aby odvolací súd sám rozsudkom rozhodol.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, na podklade uvedeného, riadne, včas a oprávnenou osobou podaného odvolania nezistiac dôvody pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume, bez toho, aby zistil odvolaním nevytýkané chyby odôvodňujúce podanie dovolania, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Úvodom treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. V rámci tohto konania vykonal okresný súd dôkazy v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie, tieto zároveň dôsledne vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne a na ich základe správne ustálil skutkový stav veci. Súčasne, rešpektujúc ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por., prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného. Odvolací súd sa s logickými a presvedčivými dôvodmi napadnutého rozsudku plne stotožnil, a to aj po doplnení dokazovania o aktuálne hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a výpisu z evidencie priestupkov bez toho, aby ich považoval za nutné na tomto mieste opakovať. V podrobnostiach na ne teda odkazuje, no nad ich rámec vzhľadom na podstatu odvolacích námietok dodáva:

Účel trestu vyplýva z § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a porušil záujem štátu na riadnom výkone rozhodnutí iného orgánu verejnej moci. Svojou podstatou ide síce o menej závažný úmyselný prečin, s ktorým Trestný zákon spája trest odňatia slobody až na 2 roky, no pri ukladaní trestu, ako už bolo poukázané, je potrebné prihliadať nielen na povahu resp. spôsob a následok trestného činu.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný neuvádzal žiadnu skutočnosť, pre ktorú by mal sťažené rozhodovanie nastúpiť výkon trestu odňatia slobody a len uvádzal, že nastúpiť výkon trestu chcel, ale nenastúpil a že je mu to strašne ľúto.

Rovnako z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré obsahovalo aj prejav ľúto. Správne tak zohľadnil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zák.. Keď potom správne zohľadnil aj skutočnosť, že obžalovaný bol už odsúdený /§ 38 písm. m) Tr. zák./, tak význam vyhlásenia obžalovaného o vine považoval, z pohľadu odvolacieho súdu, za viac ako významný, keď obžalovanému ako recidivistovi ukladal trest odňatia slobody vo výmere patriace len do prvej štvrtiny zákonného rozsahu trestnej sadzby uvedenej pri predmetnom prečine. Je na druhej strane ale zároveň výrazom zákonnej povinnosti okresného súdu zohľadňovať všetky skutočnosti uvedené v § 34 Tr. zák. v spojení so záujmom na dosiahnutí účelu trestu, najmä v podobe individuálnej a generálnej prevencie, keď ukladal trest odňatia slobody spojený s priamym výkonom tohto druhu trestu. Obžalovaný totiž svojím vlastným konaním dosiahol, že je výrazne pochybné, aby iným spôsobom výkonu trestu odňatia slobody, než priamym výkonom, bol mohol byť účel trestu dosiahnutý. Obžalovanému totiž ani to, že už bol opakované vo výkone trestu odňatia slobody v relevantnej, nedávnej dobe, nezabránilo opätovne spáchať úmyselný, predmetný trestný čin, pri ktorom dokonca až viac ako 6 mesiacov nerešpektoval svoju povinnosť nastúpiť výkon trestu odňatia slobody.

Nemožno mu potom prisvedčiť, že by mu mal byť uložený trest odňatia slobody bez obmedzenia osobnej slobody len preto, že to formálne dovoľuje rozsah trestnej sadzby pri predmetnom prečine.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že uložený trest je trestom primeraným, odôvodneným, zákonným, dostatočne individualizovaným, a teda spravodlivým. Tento trest je vyjadrením záujmu štátu, aby sa obžalovaný viac nedopúšťal protispoločenskej činnosti.

Z týchto dôvodov Krajský súd v Prešove odvolanie obžalovaného A. E. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.